

- a Bíróság hozzon érdemi határozatot az ügyben, és a keresetet mint megalapozatlant utasítsa el;
- a Bíróság az alapügy felperesét kötelezze mind a fellebbezési eljárás, mind a T-196/02. sz. ügyben az elsőfokú eljárás során felmerült költségeknek a viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Az Elsőfokú Bíróság tévedett, amikor úgy vélte, hogy a rendelkezésre álló információk alapján történő határozathozatal lehetőségét nem lehet a támogatás tényleges kedvezményezettjének a megállapításához alkalmazni. A tényleges kedvezményezett megállapítása állandó elemét képezi azon bizottsági határozatoknak, amelyek a jogellenes támogatások visszaköveteléséről rendelkeznek. E meghatározás ugyanis elengedhetetlen a jogellenes támogatások hatékony visszakövetelésének a biztosításához. Ezért annak a lehetőségnek a kizárása, hogy a rendelkezésre álló információk alapján megállapítsák a támogatás tényleges jogosultját, nem összeegyeztethető a 659/1999/EK rendelet 13. cikkének (1) bekezdésével.

Másodszor az Elsőfokú Bíróság tévesen vélte úgy, hogy a Bizottság határozata egy egyszerű feltevésen alapul, amely nem felel meg a rendelkezésre álló információk alapján hozott határozat követelményeinek. Egyrészt a rendelkezésre álló információk alapján hozott határozathoz nem szükséges teljes bizonyosság. Másrészt a Bizottság határozata az SKL-M vagyonszelvények által a know-how fejlesztési költségeivel kapcsolatban továbbított információkon alapult. Ezáltal a Bizottságnak elegendő információ állt a rendelkezésére, hogy arra a következtetésre jusson, hogy a know-how MTU-nak történő átadásából e vállalkozásnak előnye származott.

A Korkein hallinto-oikeus által 2007. november 23-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – A

(C-523/07. sz. ügy)

(2008/C 22/63)

Az eljárás nyelve: finn

A kérdést előterjesztő bíróság

Korkein hallinto-oikeus

Az alapeljárás felei

Felperes: A

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 1) a) Alkalmazható-e a házassági ügyekben és a szülői felelősségre vonatkozó eljárásokban a joghatóságról, valamint a határozatok elismeréséről és végrehajtásáról, illetve az 1347/2000/EK rendelet hatályaon kívül helyezéséről szóló, 2003. november 27-i 2201/2003/EK tanácsi rendelet⁽¹⁾ (Brüsszel IIa. rendelet) a jelen ügyben szóban forgóhoz hasonló határozat minden részében történő végrehajtására, ha ezt a határozatot egy gyermek azonnali állami gondozásba vételére és a saját családján kívül való elhelyezésre is vonatkozó egyetlen határozat formájában, a közjogba tartozó gyermekvédelem keretében hozták,
 - b) vagy a rendelet – annak 1. cikke (2) bekezdésének d) pontjára tekintettel – csak a határozat azon részére alkalmazható, amely a saját családon kívül való elhelyezésre vonatkozik?
- 2) Hogyan kell közösségi jogi szempontból értelmezni a rendelet 8. cikkének (1) bekezdésében és az azzal összefüggő 13. cikke (1) bekezdésében szereplő szokásos tartózkodási hely fogalmát, különösen ha a gyermek állandó lakóhelye az egyik tagállamban található, azonban egy másik tagállamban tartózkodik és ott vándorló életmódot folytat?
- 3) a) Milyen feltételek teljesülése esetén hajtható mégis végre ebben a tagállamban egy azonnali védelmi intézkedés (állami gondozásba vétel) a rendelet 20. cikkének (1) bekezdése alapján, ha az állapítandó meg, hogy a gyermek ez utóbbi, másik tagállamban nem rendelkezik szokásos tartózkodási hellyel?
 - b) Csak azok az intézkedések minősülnek-e a rendelet 20. cikkének (1) bekezdése szerinti védelmi intézkedésnek, amelyek a nemzeti jog alapján meghozhatók, és kötelező erővel bírnak-e a nemzeti jog ezen intézkedésre vonatkozó rendelkezései a cikk alkalmazása során?
 - c) A védelmi intézkedés meghozatalát követően az ügyet hivatalból át kell-e tenni a joghatósággal rendelkező tagállam bíróságához?
- 4) Ha valamely tagállam bírósága egyáltalán nem rendelkezik joghatósággal, a keresetet – mint elfogadhatatlant – el kell utasítania vagy az ügyet egy másik tagállam bíróságához kell áttennie?

⁽¹⁾ HL L 338., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 19. fejezet, 6. kötet, 243. o.